

1. Kaupunginvaltuusto

vinen ym. tehneet aloitteita, joiden käsittelyn yhteydessä kaupunginhallitus viittasi edellä selostettuun päätökseen. Kaupunginvaltuusto katsoi tämän riittäväksi selvitykseksi aloitteiden johdosta (6.3. 210, 211 §).

Korkeasaaren eläintarhan apinatalon, visenttitallin ja -tarhan, talousrakennuksen, kasvihuoneen ja pikkulintutalon sekä strutsitallin rakentamista ja tarpeellisia uusimistöitä varten myönnettiin ylitysoikeutta v:n 1962 ja kertomusvuoden ao. tileille yht. 54 780 mk (9.1. 44, 45 §, 4.9. 629 §).

Ruskeasuon ratsastushallin tien asfaltoimisen loppuun suorittamista varten kaupunginvaltuusto myönsi ao. määrärahoistaan 5 050 mk (11.12. 930 §).

Avustukset. Kaupunginvaltuusto päätti myöntää sivistystoimen pääluokkaan kuuluvista ao. määrärahoista 4 000 mk:n ylimääräisen avustuksen Käpylän musiikkiopiston Kannatusyhdistykselle orkesterisoittimien hankkimista varten (23.1. 85 §) sekä 10 000 mk:n ylimääräisen avustuksen Akseli Gallen-Kallelan Museosäätiölle museon käyttökustannuksia varten (19.6. 504 §).

Helsingin Operettiteatterin Kannatusyhdistykselle kaupunginvaltuusto myönsi kertomusvuoden kesätoimintakautta varten 5 000 mk:n suuruisen avustuksen (19.6. 524 §).

6. Yleisiä töitä koskevat asiat

Yleisten töiden lautakunnan johtosäännön muuttaminen. Kaupunginvaltuusto päätti lisätä yleisten töiden lautakunnan johtosäännön 6 §:ään uuden 8a) kohdan: »hyväksyä kaupunginhallituksen hyväksymiin luonnospiirustuksiin perustuvat, alle 150 000 mk:n suuruisen uudisrakennuskohteiden ja perusparannustöiden pääpiirustukset sekä alle 50 000 mk:n suuruisen perusparannustöiden luonnos- ja pääpiirustukset».

Edelleen kaupunginvaltuusto päätti oikeuttaa kaupunginkanslian ja rakennusviraston hallinnollisen osaston varustamaan rakennuspiirustussarjat hyväksymistodistuksilla silloin, kun piirustukset ovat yhtäpitävät kaupunginvaltuuston, kaupunginhallituksen tai yleisten töiden lautakunnan hyväksymien piirustusten kanssa, kuin myös silloin, kun rakennustarkastusviranomaisille esitettäviin piirustuksiin on jouduttu tekemään sellaisia vähäisiä muutoksia, jotka perustuvat kaupungin rakennustarkastus-, palo-, terveydenhoito- ja väestönsuojeluviranomaisten tai ao. valtion viranomaisten vaatimuksiin taikka ovat oikaisuluonteisia sekä edellyttäen, ettei muutoksista aiheudu lisäkustannuksia tai että mahdollisesti aiheutuvat lisäkustannukset ovat vähäisiä ja ne voidaan rakennusviraston talorakennusosaston ilmoituksen mukaan suorittaa varattujen rakennusmäärärahojen puitteissa. Sisäasiainministeriö vahvisti 13.3. em. päätökset (6.2. 120 §, 3.4. 266 §, kunn. as. kok. n:o 13).

Rakennusvirasto. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa yleisen osaston kassa- ja tilitoimiston pääkirjanpitäjän viran nimikkeen apulaiskamreeriksi ja siirtää viran 22. palkkaluokkaan 1.11. lukien. Apulaiskamreerin viran pätevyysvaatimuksiksi vahvistettiin samalla Yhteiskunnallisessa Korkeakoulussa tai vastaavassa ruotsinkielisessä korkeakoulussa suoritetun kunnallistutkinnon loppututkinto (30.10. 767 §).

Vielä kaupunginvaltuusto päätti siirtää 8. palkkaluokan toimistoapulaisen viran, jossa päätehtävänä on kassa- ja tilitoimiston koneellinen kirjanpito, 10. palkkaluok-

kaan 1.11. lukien ja siirtää 8. palkkaluokan toimistoapulaisen viran, jossa päätehtävänä on toimia puhtaanapito-osaston laskutusryhmän vanhimpana, 10. palkkaluokkaan samasta ajankohdasta lukien (16.10. 734 §).

Peltiseppä Ensio Pennanen, joka oli loukannut jalkansa 24.5. rakennusviraston työpaikkojen välisessä jalkapallo-ottelussa niin että hän joutui leikattavaksi, oli anonut sairausloma-ajan palkkaa koko sairautensa ajalta eli 6 viikolta. Kun anoja oli ollut rakennusviraston palveluksessa vajaan vuoden, oli hänelle myönnetty täydet palkkaedut kahden viikon ajalta ja palkatonta lomaa 10 päivän ajalta. Palkkalautakunta oli kohtuussyistä puoltanut tässä poikkeustapauksessa 2/3 palkan suuruisen ylimääräisen sairausavustuksen myöntämistä em. loman ajalta. Kaupunginvaltuusto päätti myöntää peltiseppä Pennaselle ylimääräistä sairausavustusta 2/3 hänen normaalityöaikansa mukaisesta kokonaisansioista ajalta 8.6.—7.8. (4.9. 601 §).

Oulunkylän varastoalueen maanalaisten polttoainesäiliöiden ja öljynjakeluhuoneen rakennustyöhön saatiin käyttää v:n 1962 talousarvion pääomamenojen pääluokan tilille Rakennusviraston Oulunkylän varastoalue, uusi varistorakennus säästyneitä varoja enintään 95 000 mk (4.9. 628 §).

Toukolan konevarikon väestönsuojan korjausten loppuunsaorittamista varten kaupunginvaltuusto myönsi 9 675 mk pääomamenoihin kuuluvista käyttövaroistaan (28.11. 889 §).

Työkoneiden hankintaa ja määrärahan merkitsemistä talousarvioon sitä varten koskevassa aloitteessaan vt Vanhanen ym. esittivät todenneensa rakennusviraston 17.5.1961 yleisten töiden lautakunnalle antaman selostuksen perusteella, joka koski työkoneiden sijaintia, että viraston työkohteissa oli erilaisia vuokrattuja koneita yht. 96 kpl, joista kaivinkoneita 25 kpl. Kaupunki itse omisti 23 kaivinkonetta. Kaivinkoneiden käyttötilasto v:lta 1958—1960 osoittaa, että 5—8 vuotta vanhan 650 l:n kaivinkoneen kustannukset ovat kuoletukset ym. kulut mukaan lukien 1 440 mk/t. Lainaamistaan koneista kaupunki maksoi 2 600—3 300 mk/t. Erotus tuntia kohden oli 1 160—1 860 mk. Em. kolmivuotiskautena oli kaivinkoneiden käyttötuntimäärä ollut 5 000. Saman tuntimäärän mukaan laskien voidaan todeta vuokratun koneen tulleen 5 800 000—9 300 000 mk omaa konetta kalliimmaksi. Edelleen aloitteentekijät olivat huomauttaneet, että koska oli käynyt ilmi, että kaupungilla olisi omille ruoppaajille ja muille koneille riittävästi työtä ja niiden käyttö olisi taloudellisesti edullisempaa, tulisi konetarve perusteellisesti selvittää ja talousarvioon varata koneiden hankintaan riittävästi määrärahoja. Aloitteen johdosta yleisten töiden lautakunta oli ilmoittanut, että suunnitelmanmukaista työkoneiden hankintaa oli tapahtunut 1950-luvulta lähtien talousarvioon merkittyjen määrärahojen puitteissa. Yleensä kone oli hankittu, jos sille oli harkittu olevan sellaista jatkuvaa käyttöä, joka teki hankinnan taloudelliseksi. Tämä tapahtui, jos aloitettava työ oli niin laaja, että hankintakustannukset tulivat työn aikana katetuiksi tai jos kone oli välttämättömän työn suoritukselle joko teknillisten vaatimusten tahi työn raskauden vuoksi, eikä sitä voitu muualta vuokrata. Jokaisen koneen hankinta oli siis harkittava ja ratkaistava tapaus tapaukselta. Työkoneiden kustannusten kehitystä tulisi kuitenkin jatkuvasti seurata ja epätaloudelliset koneet olisi poistettava käytöstä. Edelleen olisi seurattava yksityisten tarjoamien työkoneiden vuokrien kehitystä ja käytettävä vuokrattuja koneita silloin, kun vuokraus osoittautuu omien koneiden hankkimista edullisemmaksi. Mikäli vuokraus osoittautuu epäedulliseksi, olisi rakennusviraston työko-

1. Kaupunginvaltuusto

nekanta uusittava ja täydennettävä hankkimalla varsinkin vertailussa erittäin edullisiksi osoittautuneita suurimpia kaivinkoneita, raskaita telaketjutraktoreita ja kauhakuormaajia. Edellä selostetut näkökohdat huomioon ottaen olisi talousarvioon vuosittain varattava riittävästi määrärahoja työkoneiden hankintaan. Kaupunginvaltuusto päätti katsoa eo. lausunnon riittäväksi selvitykseksi (20.3. 257 §).

Eräiden kaupungissa olevien kyläteiden määrääminen paikallisteiksi. Kaupunginvaltuusto päätti merkitä tiedoksi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön 8.10., 21.10. ja 23.10. tekemät päätökset kaupunginvaltuuston 18.11.1959 (ks. s. 108) tekemistä paikallistie-esityksistä ja tyytyä niihin (27.11. 837 §, 11.12. 907 §, 18.12. 935 §).

Malmi-Tapanilan alueiden lunastamista ja kunnallisteknillisten töiden suorittamista koskevassa aloitteessaan olivat vt Turtiainen ym. esittäneet mm., että vaikka kaupunginvaltuusto jo v. 1959 teki päätöksen Malmin alueen viemäröinnin kiirehtimisestä, ei siihen kuuluvia kiinteistöjä vieläkään ole voitu kytkeä viemäriverkostoon. Tämä on suuresti haitannut alueen rakennustoimintaa. Katujen rakentamista ja niihin liittyviä muita kunnallisteknillisiä töitä ei rakennusviraston ilmoituksen mukaan ole voitu suorittaa sen takia, että asemakaavan mukaan kaduiksi merkittyjä alueita ei ole saatu lunastetuksi. Ko. töiden suorittamiseksi olisi ryhdyttävä kiireellisiin toimenpiteisiin. Kiinteistölautakunnan ilmoituksen mukaan on katualueiden ja niillä olevien rakennusten ja rakennelmien hankkimiseen kaupungille ja työlupien anomiseen ryhdytty vasta sen jälkeen, kun määräraha katualueella suoritettavia töitä varten on ollut käytettävissä ja katurakennusosasto on ilmoittanut töiden suorittamisesta. Mikäli ao. kiinteistön omistaja oma-aloitteisesti on jo aikaisemmin tarjonnut kiinteistöä tai sen osaa kaupungin ostettavaksi, on asia käsitelty lautakunnassa. Mikäli yksityisen omistamalla tontilla ryhdytään asemakaavanmukaiseen rakennustoimintaan, on tontinomistaja velvollinen omalla kustannuksellaan poistamaan katualueella olevat rakennukset. Jos taas kaupunki toimii aloitteentekijänä kadun lunastamista koskevassa asiassa, joutuvat purkamiskustannukset kaupungin korvattaviksi. V:n 1959—1962 aikana oli 34 maanomistajalta hankittu yleisiin tarkoituksiin varattuja asemakaava-alueella sijaitsevia alueita kaupungille. Malmi—Tapanilan alueella suoritettavia katu-, viemäri- ja vesijohtotöitä varten oli v:sta 1959 lukien hankittu tarvittavat työluvut 49 kiinteistönomistajalta. Mainittuihin kunnallisteknillisiin töihin on suurimmalta osalta voitu ryhtyä katurakennusosaston asettamassa määrääjässä. Yleisten töiden lautakunnan ilmoituksen mukaan on Malmi-Tapanilan alueen kokoojaviemäri Puistolän suuntainen haara valmiina ja käytössä Tapanilan pumppaamolle saakka sekä Malmin keskustaan suuntautuva haara rautatielle saakka, samoin Pukinmäeltä Santerlantielle johtava osa. Ohjelmaan kuuluu kokoojaviemäri ulottaminen Pukinmäeltä Malmin teollisuusalueelle sekä Vantaan veden suojelemiseksi tarkoitettu kokoojaviemäri Siltämäen pumppaamon läheisyydessä sekä haarakokoojaviemäri Keski-Malmin suuntaan. Kokoojaviemärien rakentamiseen on v:na 1958—1962 käytetty yht. 11.5 mmk. Parhaillaan suoritetaan viemäritöitä Malmin raitilla ja Malmin keskustassa. Malmin katu- ja viemäritöihin on tähän mennessä myönnetty n. 2.5 mmk. Kaupunginvaltuusto katsoi eo. lausunnot riittäväksi selvitykseksi (20.3. 251 §).

Tuusulantien parantamista koskeva tiesuunnitelma. Kaupunginvaltuusto oli v. 1961 (ks. s. 98) tehnyt tie- ja vesirakennushallitukselle aloitteen tiesuunnitelmasta, joka koski Tuusulantien rakentamista 4-kaistaiseksi Pohjolankadulta kaupungin

rajalle. Tie- ja vesirakennushallitus oli sittemmin oikeuttanut kaupungin omalla kustannuksellaan laadittamaan ehdotuksen ko. suunnitelmaksi. Suunnitelman valmistuttua se lähetettiin kiinteistölautakunnan lausunnon ohella tie- ja vesirakennushallitukselle tielainsäädännön mukaisia toimenpiteitä varten. Lääninhallitus oli pyytänyt kaupunginvaltuustolta tieasetuksen 14 §:n edellyttämän lausunnon, jonka johdosta kaupunginvaltuusto päätti

1) puoltaa tie- ja vesirakennushallituksen laatimaa suunnitelmaa Tuusulantien rakentamiseksi välillä Pohjolankatu—kaupungin raja, kuitenkin siten, että suunnitelmassa olisi otettava huomioon mikäli mahdollista kiinteistölautakunnan ja yleisten töiden lautakunnan lausuma penkereen korkeudesta Käpylässä sekä kiinteistölautakunnan esitys tien suoja-alueesta,

2) ilmoittaa, että kaupunki tulee muuttamaan jo olevat asemakaavat tiesuunnitelman mukaisiksi sekä muodostamaan rakennuslain 36 §:n 5 kohdan mukaisen liikennealueen koko nyt kysymyksessä olevaa tietä varten, sitä mukaa kuin asemakaavat vahvistetaan alueelle,

3) ilmoittaa, että kaupunki suunnittelee rakennettavaksi kysymyksessä olevalle suunnalle erillisen liikenneväylän, joka tullaan ottamaan huomioon edellä 2) kohdassa tarkoitetuissa asemakaavoissa ja jonka tarvitsemista tiloista liittymissä sekä tien suoja-alueella tullaan myöhemmin tekemään yksityiskohtainen erillinen esitys,

4) viitata siihen, että valtion ja kaupungin edustajista kokoonpantu neuvottelukunta, jonka tehtävänä on esityksen tekeminen molempien osapuolien päättävillä elimillä kaupungin alueella olevien pääteiden suunnittelusta, parantamisesta ja rakentamisesta, tulee tekemään eri esityksen asiasta, joka koskee tie- ja vesirakennushallituksen lausuntonsa yhteydessä tekemää tiedustelua kaupungin osallistumisesta po. moottoritieosuuden ja siihen liittyvien teiden rakentamiskustannuksiin sekä

5) ehdottaa, etteivät suunnitelmaa vastaan tehdyt muistutukset anna aiheita sen muuttamiseen (30.10. 766 §).

Helsingin ohikulkutien rakentamiseen liittyvien yksityisten teiden järjestelystä lääninhallitukselle annettavassa lausunnossaan kaupunginvaltuusto päätti

1) puoltaa tie- ja vesirakennushallituksen toimesta laadittua suunnitelmaa Helsingin ohikulkutien rakentamiseen välillä Vantaa—Häkansböle liittyvästä yksityistiejärjestelystä,

2) ilmoittaa, ettei kaupunki osallistu suunnitelman edellyttämien järjestelyjen aiheuttamiin kustannuksiin ja korvauksiin,

3) ilmoittaa kaupungin pitävän tärkeänä sitä, että uusia yksityistieliittymiä ohikulkutielle ei sallita ilman lääninhallituksen lupaa,

4) ilmoittaa, että kysymyksessä olevalla alueella ei ole vahvistettua asema- eikä rakennuskaavaa sekä

5) ehdottaa, etteivät suunnitelmaa vastaan tehdyt muistutukset antaisi aiheita sen muuttamiseen (28.11. 885 §).

Helsingin—Lahden moottoritien rakentamista välillä Vantaa—Viikki koskevassa lääninhallitukselle annettavassa lausunnossaan kaupunginvaltuusto päätti

1) puoltaa tie- ja vesirakennushallituksen laatimia suunnitelmia Helsingin—Lahden moottoritien rakentamisesta välillä Vantaa—Viikki yleisten ja yksityisten teiden järjestelyineen, kuitenkin siten, että niissä tulisi ottaa huomioon yleisten töiden lautakunnan ja kiinteistölautakunnan tekemät huomautukset,

1. Kaupunginvaltuusto

2) viitata tie- ja vesirakennushallituksen lausuntopyyntönsä yhteydessä tekemien tiedustelujen niiltä osin, joissa on kysymys kaupungin osallistumisesta ko. moottoritieosuuden ja siihen liittyvien yleisten ja yksityisten teiden rakentamiskustannuksiin ja niiden rakentamisesta ja järjestelyistä muutoin aiheutuviin kustannuksiin, kaupunginhallituksen 2.5. tie- ja vesirakennushallitukselle tekemään esitykseen sellaisen valtion ja kaupungin edustajista kokoonpannun neuvottelukunnan asettamisesta, jonka tehtävänä olisi esitysten tekeminen molempien osapuolten päättävillä elimillä kaupungin alueella olevien pääteiden suunnittelusta, parantamisesta ja rakentamisesta sekä taloudellisten kysymysten selvittelystä sekä

3) ehdottaa, etteivät moottoritieosuunnitelmaa vastaan tehdyt muistutukset antaisi aiheutta sen muuttamiseen (19.6. 526 §).

Porvoontien parantamista koskevan suunnitelman laatiminen. Koska oli odotettavissa, että liikenne Porvoontiellä tulisi huomattavasti vilkastumaan Puotilan, Vartiokylän ja Myllypuron rakennustoiminnan kasvamisen takia, kaupunginvaltuusto päätti pyytää tie- ja vesirakennushallitukselta tieasetuksen 25 §:n mukaista suostumusta siihen, että kaupunki saisi kustannuksellaan laadituttaa suunnitelman Porvoontien parantamiseksi kaupungin alueella. Tie- ja vesirakennushallitus oli suostunut tehtyyn ehdotukseen (29.5. 417 §, 4.9. 554 §).

Rautatieylikäytäväsillan rakentamista Porvoontielle. Herttoniemessä koskevassa aloitteessaan olivat vt Ikonen ym. mm. huomauttaneet, että vilkkaasti liikennöity Porvoontie ylittää Herttoniemessä satamaradan, jolla junat kulkevat päivittäin useampia kertoja edestakaisin. Kun paikalla on huono näkyvyys molempiin suuntiin, tapahtuu siellä merkkivaloista huolimatta jatkuvasti onnettomuuksia. Näiden estämiseksi olisi paikalle rakennettava ylikäytäväsilta samanaikaisesti Herttoniemen ylikäytävän muiden rakennustöiden kanssa. Yleisten töiden lautakunta oli huomauttanut, että Porvoontie on lääninhallituksen päätöksen mukaan määrätty maantiekseksi v:n 1960 alusta lukien. Herttoniemen satamarata sen sijaan on kaupungin omistama yksityinen rautatie. Koska mainittu tasoristeys harvan junaliikenteen ja jo rakennettujen suojalaitteiden takia ei ollut erityisen vaarallinen, oli lautakunta ehdottanut eritasosillan rakentamista uuden tien tekemisen yhteydessä, jolloin se suunnitelman ja kustannusten puolesta liittyisi osana uuteen tiehen. Kiinteistölautakunnan ilmoituksen mukaan oli ylikäytäväsillan rakentamista ko. kohdalle suunniteltu jo pitemmän aikaa. Kun siltasuunnitelma kuului osana läheisten eritasoliittymien suunnitteluun, ei sitä ole voitu käsitellä ilman näitä koskevaa yleissuunnitelmaa. Porvoontien asemakaavallinen periaatesuunnitelma oli nyttemmin valmistunut. Lautakunta oli puoltanut ylikulkusillan rakentamista erillisenä työnä tiesuunnitelman valmistumisen jälkeen. Kaupunginhallitus viittasi lausunnossaan edellä selostettuun tie- ja vesirakennushallitukselle tehtyyn aloitteeseen. Kaupunginvaltuusto katsoi annetut selvitykset riittäviksi aloitteen johdosta (29.5. 423 §).

Pihlajamäen asuntoalueen tulotien rakentamista paikallistiekse koskevan kaupunginvaltuuston v. 1960 (ks. s. 99) tekemän aloitteen kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö oli käsitellyt ja antanut aloitteen raueta, koska ko. tulotie oli välttämätön kulkuyhteys asemakaavan mukaan rakennetulta alueelta jo olemassa olevalle yleiselle tielle, jonka rakentamisvelvollisuus kuului kaupungille (23.1. 62 §).

Maantien päätekohdan muuttaminen Vihdintiellä. Kaupunginvaltuusto päätti ilmoittaa tie- ja vesirakennushallitukselle, että kaupunki puolestaan hyväksyy valta-

tien n:o 2 päätekohtan muuttamisen Vihdintien ja Pitäjänmäentien risteykseen rakennettavan liikenneympyrän Vihdin puoleiselle rajalle sekä että kaupunki kustannuksellaan suorittaa risteysjärjestelyn siihen lukien myös järjestelyn edellyttämän valtatie n:o 2 siirron risteuksen puoleisessa päässä ja oikeuttaa yleisten töiden lautakunnan suorittamaan risteysjärjestelyn edellyttämän tien siirron myös valtion hoidossa olevan Vihdintien osalta järjestelyä varten pääomamenoihin katuja ja teitä varten myönnettyä määrärahaa käyttäen (4.9. 620 §).

Hämeentien asfaltoimista koskevassa aloitteessaan v. 1961 olivat vt Salmela ym. huomauttaneet Hämeentien varrella asuvien olevan tyytymättömiä sen takia, että Hämeentietä ei ole asfaltoitu. Varsinkin talvella hiekoituksen jälkeen nousevat kadusta pölypilvet, jotka suuresti vaikeuttavat asumista kadun varrella. Katurakennusosaston käsityksen mukaan ei kadun päällystysaine vaikuttanut kadun pölyämiseen. Kun Helsingin pääliikenneväylien kunnossa kuitenkin oli toivomisen varaa, jouduttiin niihin tavanmukaisen hoidon ja kunnossapidon ohella tekemään lähiaikoina huomattaviakin korjauksia ja muutoksia. Nämä muutostyöt voitaisiin aloittaa Hämeentiestä, joka jo eräiden liikennejärjestelyjen yhteydessä oli osittain muutettu asfalttipäällysteiseksi. Kaupunginhallitus huomautti, että kaupunginvaltuusto oli v. 1961 (ks. s. 97) antanut määräykset siitä, millä tavalla katu on rakennettaessa päällystettävä. V. 1936 oli hyväksytty yleisten töiden lautakunnan laadittama yleisohjelma kaupungin katujen päällystämisestä. Ohjelmaan sisältyi luettelo nupukivillä ja noppakivillä päällystettävistä katuosuuksista, kun taas kaikki muut kadut olisi päällystettävä asfalttibetonilla. Koska tärkeitä liikenneväyliä jatkuvasti korjattiin myös päällystykseen osalta, ei aloitteen tulisi tässä vaiheessa antaa aihetta enempiin toimenpiteisiin. Kaupunginvaltuusto katsoi edellä olevan riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (20.3. 256 §).

Kaupunkiin johtavien pääväylien asfaltoimisesta ja kaupungin katujen kunnan jatkuvasta valvonnasta olivat vt Juthas ym. v. 1962 tehneet aloitteen, jossa viitaten mm. moniin asiassa aikaisemmin tehtyihin aloitteisiin, kiinnitettiin huomiota kaupungin katujen ja torien huonoon kuntoon. Kyseessä oli paitsi viihtyisyys myös huomattavat taloudelliset arvot. Mm. uudet linja-autot kuuluivat suhteellisen lyhyessä ajassa käyttökelvottomiksi. Katujen kuoppaisuus ja liukkaus aiheuttivat myös runsaasti tapaturmia sekä jalankulkijoille että autolla liikkuville. Aloitteentekijät esittivät toivomuksen, että kaupunginhallitusta kehoitettaisiin kiireellisesti ryhtymään toimenpiteisiin pääväylien: Hämeentien, Mannerheimintien ja Nurmijärventien ym. tasoittamiseksi ja asfaltoimiseksi, Kauppatorin katukiveyksen rakojen täyttämiseksi sekä katujen jatkuvan kunnan valvomiseksi. Yleisten töiden lautakunta oli lausunnossaan viitannut edellisen asian kohdalla selostettuun aloitteeseen sekä huomauttanut samalla, että koska uutta katujen kunnossapitolakia ei ollut vielä säädetty, olisi toistaiseksi katujen päällystykseen muuttamista koskevat asiat käsiteltävä tapaus kerrallaan. Kauppatorin kiveyksen saumojen avonaisuus johtui siitä, että hiekka oli puhdistuksen yhteydessä vähitellen kulkeutunut pois niistä. Sopivan saumasaineen löytäminen oli toistaiseksi tuottanut vaikeuksia. Aloitteessa mainituista pääväylistä Nurmijärventie oli valtion tienpidossa oleva maantie. Lopuksi lautakunta oli huomauttanut, että katujen kunnan yleinen valvonta kuului rakennusjärjestelyn mukaan maistraatin tehtäviin ja että katurakennusosaston toimesta huolehdittavaan kaupungin kunnossapitovelvollisuuteen kuuluvien katuosuuksien viat ja

epätasaisuudet pyritään korjaamaan mahdollisimman nopeasti. Kaupunginhallitus oli myös lausunnossaan viitannut eo. aloitteeseen sekä huomauttanut samalla, että yleisten töiden lautakuntaa olisi kehotettava suorituttamaan liikenteelle tärkeiden katujen ja pääväylien asfaltoiminen vähitellen talousarvioon vuosittain merkittyjen määrärahojen puitteissa lähinnä silloin, kun suurehkoja järjestelyjä ja korjauksia näissä kaduissa tulee suoritettavaksi. Lisäksi olisi lautakunnan suoritettava Kauppatorin kiveyksen saumaus kunnossapitomäärärahoilla siten, että saumaus soveltuisi ns. vanhan kaupunginosan kaupunkikuvaan. Kaupunginvaltuusto oikeutti kaupunginhallituksen antamaan yleisten töiden lautakunnalle kehotuksen suorittaa lautakunnan em. lausunnossa esitettyjen, liikenteelle tärkeiden katujen ja pääväylien asfaltoiminen esityksen mukaisesti ja ottamalla huomioon vanhan kaupunginosan kaupunkikuvan säilyttämisestä aiheutuvat eri toimenpiteet (20.3. 258 §).

Tattarisuon teollisuusalueen täyttäminen. Niille varastoimis- ja pienteollisuusliikkeen harjoittajille, jotka lähivuosien aikana joutuivat luopumaan Kantakaupungin alueella olevista vuokra-alueistaan, oli luovutettu uusia tontteja Tattarisuon uudelta varastoimis- ja pienteollisuusalueelta. Myöhemmin oli kuitenkin ilmennyt, ettei näitä tontteja voitu paaluttamatta käyttää kuin harvassa tapauksessa. Kiinteistöviraston geoteknillisen asiantuntijan lausunnon mukaan olisi koko alue täytettävä kaupungin toimesta, jolloin täytteeksi voitaisiin käyttää maankaivu- ja louhintajätteitä. Täyttö olisi suoritettava alueittain ja vaiheittain suunnitelmallisesti. Rakennusviraston taholta oli ehdotettu, että alue täytettäisiin käyttämällä sitä kaato-paikkana. Kiinteistölautakunta totesi, että ko. alue olisi mahdollista täyttää ohjaamalla sinne kaivu- ja rakennusjätteitä ja ehdotti, että rakennusvirastolle annettaisiin tehtäväksi asian toteuttaminen yhteistoiminnassa pohjatutkimusjaoston kanssa. Kaupunginvaltuusto päätti kehottaa rakennusvirastoa yhteistoiminnassa kiinteistöviraston kanssa suorittamaan Tattarisuon teollisuusalueen täyttämisen laaditun suunnitelman mukaisesti siten, että täytemaan alle tehtävää sora-, hiekka- tai hietakerrosta varten tarvittava materiaali hankittaisiin muualta kuin Tattarisuon sorkuoppa-alueelta ja että vesilaitoksen esittämät pohjavesien suojelua koskevat muut näkökohdat otettaisiin huomioon tarkistettua suunnitelmaa laadittaessa. Yleisten töiden lautakunnalle myönnettiin oikeus käyttää v:n 1961 ja 1962 talousarvion määrärahoja yht. 200 000 mk ko. täyttämistyön aloittamiskustannuksiin. Kaupunginhallitusta kehoitettiin merkitsemään v:n 1964 talousarvioehdotukseensa ko. vuonna tarkoitukseen tarvittava määräraha ja yleisten töiden lautakunta merkitsemään v:n 1965 ja sitä seuraavien vuosien talousarvioehdotuksiinsa tarvittavat määrärahat työn loppuun suorittamista varten (4.9. 593 §).

Suola-ainesten käytön lopettamisesta katujen talvipuhtaanapidon yhteydessä olivat vtt Hakulinen ja Mattila ym. tehneet aloitteita, joissa mm. huomautettiin, että sekä liikenne että jalankulkijain turvallisuus oli vaarantunut sen jälkeen, kun kaduilla oli lumen sulattamiseksi ruvettu käyttämään suolaa. Lisäksi suola turmeli autojen alustat ja aiheutti myös siten suuria vahinkoja. Kaupungin esimerkkiä noudattaen olivat monet kiinteistöt ryhtyneet käyttämään suolaa myös katukäytävillä. Tästä oli seurauksena, että kadut olivat erittäin liukkaat aiheuttaen lukuisia luonmurtumia ym. kaatumisen seurauksena. Lisäksi suola vaikuttaa haitallisesti mm. myymälä- ja asuinhuoneistojen puhtaanapitoon. Yleisten töiden lautakunta oli lausunnossaan huomauttanut, että v:lta 1908 olevassa Helsingin poliisijärjestyksessä kiellettiin

suolan tai muun syövyttävän aineen käyttö jalkakäytävillä, mutta ajorataa koskevassa pykälässä ei ollut vastaavaa kieltoa. V:n 1945 poliisijärjestyksessä määrättiin, että lumen sulamisen edistämiseksi saatiin käyttää vain sellaisia aineita, jotka eivät ole syövyttäviä ja tahraavia. Suolan käyttöä ajoratojen puhtaanapitoon ei ole koskaan poliisijärjestyksissä tai järjestyssäännöissä kielletty. Kun Suomen ilmasto yleensä aiheuttaa korroosiota, ei autojen korroosivahinkoja voida panna yksinomaan suolan käytön tilille. Lautakunnan mielestä oli suolan käytön pahin haitta se, että se tekee lumen sohjoiseksi, joka sitten kulkeutuu kaikkialle, pilaa jalkineet, matot jne. Mikäli suolan käyttöä haluttaisiin entisestään rajoittaa, olisi yleisen järjestyssäännön 43 §:ään tehtävät seuraavat muutokset ja lisäykset:

»Lumen ja jään sulamisen edistämiseksi ja poistamiseksi käytettäköön jalkakäytävällä ainoastaan sellaisia aineita, jotka eivät syövytä eivätkä tahraa.

Ajoradalla suolan käyttö on sallittu, mutta milloin ajorata on jalkakäytävien reunustama, suolaa saa olla hiekan joukossa korkeintaan 50 kg/m³. Suolaa käytettäessä on lumi ja jää suolan vaikutettua poistettava.»

Kaupunginhallitus oli ilmoittanut jättävänsä yleisten töiden lautakunnan em. ehdotuksen yleisen järjestyssäännön tarkistamiskomitean harkittavaksi. Kaupunginvaltuusto katsoi eo. lausunnon riittäväksi selvitykseksi aloitteiden johdosta (30.10. 793, 794 §).

Helsingin katujen puhtaanapitämiseksi kaupungin toimesta tekivät vt Siro ym. v. 1962 aloitteen, jossa mm. huomautettiin, että kaupungin katujen ajoratojen puhtaanapidosta huolehtivat nykyisin ao. kiinteistöt talonmiesten välityksellä. Runsaslumisina talvina tämä työ lapiolla suoritettuna on aikaa ja voimia kysyvää. Liikenteen moitteettoman hoitamisen vuoksi ovat useat kiinteistönomistajat sopineet kaupungin kanssa ajoratojen aurauksesta. Kustannukset tästä työstä on viime kädessä joutunut maksamaan talonmies palkkansa vähennyksenä. Kun ajoradan pitäminen liikennöitävässä kunnossa on ensi sijassa kaupungin edun mukaista ja koska ajorata kuuluu kaupungin omistukseen, tulisi sen puhtaanapitäminen kuulua yksinomaan kaupungille. Aloitteentekijät olivat ehdottaneet, että kaupunginvaltuusto ensi tilassa tekisi päätöksen katujen puhtaanapitämisestä kaupungin toimesta. Yleisten töiden lautakunta mainitsi, että rakennusjärjestyksessä oli katujen ja yleisten paikkojen puhtaanapito määrätty eräin rajoituksin tontinomistajan velvollisuuksiin kuuluvaksi. Näihin tehtäviin kuului myöskin katujen talvipuhtaanapito. Ajoradan aurauksen ja tasoituksen tontinomistaja voi teettää laskua vastaan rakennusviraston puhtaanapito-osastolla. Jalkakäytävien puhtaanapidosta oli tontinomistajan itse huolehdittava parhaaksi katsomallaan tavalla. Edelleen lautakunta huomautti, että »laki kadun sekä muiden yleisten paikkojen kunnossa- ja puhtaanapidosta» siihen myöhemmin liittyvine katusääntöineen oli parhaillaan valmisteltavana, joten järjestelmän muuttamiseen ei ennen lain valmistumista ollut aiheutta. Tontinomistajain ja talonmiesten välinen palkkakiista tuskin saattoi olla riittävä perusta tontinomistajille kuuluvien kustannusten siirtämiselle veronmaksajain kannettavaksi. Terveystieteiden 22 §:n perusteella kaupunginvaltuusto voi, terveydelle vaarallisissa olosuhteissa, määrätä että kaupungin on pidettävä talonmistajien puolesta huolta katujen puhtaanapidosta, sekä jätteen poiskuljettamisesta. Sellaisesta ei kuitenkaan nyt ollut kysymys, sillä talonmiesten oli todettu pitävän katuosuutensa erittäin hyvässä kunnossa. Vtt Aittomäki ja Vanhanen olivat esittäneet eriävän mielipiteensä

1. Kaupunginvaltuusto

lautakunnan päätökseen ja huomauttaneet mm., että liikennelaitos auraa maksutta kaikki ne kadut, joihin on asennettu raitiotiekiskot. Kun tällainen menettely asettaa kiinteistöt erilaiseen asemaan puhtaanapitoon nähden, olisi asiasta ensi tilassa suoritettava tutkimus. Kaupunginhallituksen mielestä ei uutta lainsäädäntöä odoteltaessa olisi asiallista tehdä muutoksia aikaisempaan käytäntöön. Kaupunginvaltuusto katsoi eo. lausunnot riittäväksi selvitykseksi (28.11. 867 §).

Lehtisaaren katujen kunnossa- ja puhtaanapidon järjestäminen, ks. s. 19.

Kaduissa tehtävien kaivuiden suoritus- ja valvontataksan tarkistaminen ja soveltaminen sekä yksityisten viemäreiden ja puhdistuslaitosten suunnitelmien ja piirustusten tarkistamisesta perittävien maksujen muuttaminen. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa Helsingin kaupungin kaduissa tehtävien kaivuiden suoritus- ja valvontataksan sekä yksityisten viemärien ja puhdistuslaitosten piirustusten tarkistamisesta perittävät maksut (8.5. 359 §, kunn. as. kok. n:o 51).

Kadun ja viemärin rakentamiskustannusten periminen. Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä kaupunginhallituksen ehdotuksen kadun ja viemärin rakennuskustannusten perimisestä (28.11. 862 §, khn mtö n:o 25, kunn. as. kok. n:o 143).

Viemäriyöt. Kaupunginvaltuusto päätti myöntää Asunto-osakeyhtiö Degerö -nimiselle yhtiölle oikeuden omalla kustannuksellaan suunnitella ja rakennuttaa Laajasalon Wester-Uppby -nimiselle tilalle RN:o 2⁴¹⁴ rakennettavan kerrostaloalueen osalta katurakennusosaston piirustukseen n:o 11161 merkityt kadut ja viemärit sekä vesijohtokanavatyöt sillä edellytyksellä, että yhtiön omistamat, asiakirjoihin liitetystä kartasta ilmenevät asemakaavaehdotuksen mukaiset korttelien n:o 49050 ja 49051 tontit, lukuun ottamatta vm. korttelin tonttia n:o 3 ja kaupungin omistamaa osaa tontista n:o 1, vapautetaan myöhemmistä kadun ja viemärin rakennuskorvausvelvollisuuksista seuraavilla ehdoilla:

1) Suunnittelutyössä noudatetaan rakennusviraston ja vesilaitoksen antamia ohjeita ja määräyksiä.

2) Suunnitelmat luovutetaan kaupungin käyttöön korvauksetta ja alistetaan kaupungin viranomaisten hyväksyttäväksi ja asianmukaisesti vahvistettaviksi.

3) Kadut ja viemärit rakennetaan vahvistettujen suunnitelmien mukaan. Rakennusviraston katurakennusosastolla ja vesilaitoksella on oikeus asettaa yhtiön kustannuksella työtä varten valvoja, jonka antamia ohjeita ja määräyksiä on katu- ja viemäritöissä noudatettava.

4) Tämän luvan perusteella rakennettavat kadut luovutetaan heti niiden valmistuttua korvauksetta kaupungille esityksen tekemiseksi niiden yleiseen käyttöön ottamisesta. Yhtiö on kuitenkin vastuussa niistä siihen saakka, kunnes ne on maistraatin lainvoimaisin päätöksin otettu yleiseen käyttöön. Viemärit luovutetaan korvauksetta kaupungille yleiseen käyttöön otettaviksi heti, kun ne voidaan yhdistää kaupungin kokoojaviemäriin.

5) Vesilaitos suorittaa kustannuksellaan katuvesijohtojen rakentamisen hankkimaansa materiaalia käyttäen. Kiinteistöihin johtavat talovesijohdot rakennetaan ao. kiinteistönomistajan kustannuksella. Yhteiskustannuksin rakennettava katuvesijohto jää yleisenä johtona kaupungin omistukseen ja hallintaan.

6) Yhtiö on vastuussa katu- ja viemäritöiden johdosta kaupungille tai kolmannelle henkilölle mahdollisesti aiheutuvista vahingoista samoin kuin työlupien hankkimisesta ja niistä mahdollisesti aiheutuvista korvauksista.

7) Vapautus kadun ja viemärin rakennuskorvausvelvollisuudesta tapahtuu vasta sen jälkeen, kun alueella olevat kadut on maistraatin päätöksellä luovutettu yleiseen käyttöön.

8) Laajasalon puhdistuslaitos ja kokoojaviemäri rakennetaan kaupungin toimesta ja kustannuksella.

9) Yhtiö sitoutuu, mikäli puhdistuslaitos ja kokoojaviemäri eivät valmistu yhtiön rakennusten valmistumiseen mennessä, noudattamaan rakennusviraston määräyksiä jäteveden puhdistamisesta ennen sen vesistöön laskemista (19.6. 481 §).

Puhdistamot ja pumppaamot. Kaupunginvaltuusto päätti, ettei Lehtisaaren rakenneta erillistä jätevesien puhdistuslaitosta, vaan että Lehtisaaren jätevedet pumpataan Talin puhdistamoon (4.9. 623 §).

Edelleen kaupunginvaltuusto oikeutti yleisten töiden lautakunnan käyttämään v:n 1963 talousarvion pääomamenoihin Lehtisaaren puhdistamoa varten merkittyä 220 000 mk:n määrärahaa, sen käyttötarkoitusta muuttaen, Lehtisaaren ja Kuusisaaren pumppaamojen pääviemärien rakentamista varten (30.10. 788 §).

Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä katurakennusosaston laatimat seuraavat piirustukset: Talin puhdistamon laajennusta koskevat luonnospiirustukset n:o 8500 I/7, I/9—I/11 kehottaen samalla yleisten töiden lautakuntaa työvaiheessa ottamaan huomioon kiinteistölautakunnan esittämät näkökohdat istutusten järjestämiseksi ko. alueelle (3.4. 290 §); Laajasalon puhdistamon luonnospiirustukset n:o 11046/1 3—6 sillä edellytyksellä, että puhdistettu vesi johdetaan tarpeeksi kauas mereen. Kaupunginhallitus oikeutettiin tekemään pääpiirustuksiin pienehköjä muutoksia (19.6. 506 §). Lisäksi hyväksyttiin Herttoniemen puhdistamon luonnospiirustukset n:o 8500/152-156 em. ehdoilla (19.6. 507 §).

Merkittiin tiedoksi, että Keravan kauppalan viemäriveresien johtamista Viikin puhdistamoon koskeva sopimus oli allekirjoitettu 28.12.1962 (6.2. 105 §, v:n 1962 kert. s. 59).

Kyläsaaren jätteenpolttolaitos. Yleisten töiden lautakunta oikeutettiin käyttämään v:n 1961 talousarvioon Kyläsaaren jätteidenpolttolaitoksen rakentamista varten merkittyä 1 358 721 mk:n suuruista säästynyttä siirtomäärärahaa ko. laitoksen laajennus- ja muutostöihin suunnitteluineen (30.10. 789 §).

Helsinginkadun, rautatien ja Linnanmäen välisen alueen kunnostamiseksi tekemään aloitteessa olivat vt Paasivuori ym. ehdottaneet, että kaupunginvaltuusto kehoitaisi kaupunginhallitusta ryhtymään kiireellisiin toimenpiteisiin mm. Helsinginkadun, rautatien ja Linnanmäen välisen alueen kunnostamiseksi puistoksi Kallion uudelleenrakennetun kaupunginosan lapsia varten. Kiinteistölautakunta oli ilmoittanut, että kortteli n:o 393, jonka kaupunki on hankkinut omistukseensa v. 1959, on tarkoitus liittää sitä ympäröivään puistoalueeseen lukuun ottamatta Valtionrautateille maanalaista automaattipuhelinkeskusta varten vuokrattua aluetta sekä televisiotornin rakentamista ja rautatiealueen laajentamista varten ehkä tarvittavaa aluetta. Myöskin puutarhanäyttelyä varten kunnostettu alue tullaan kertomusvuonna pidettävän näyttelyn jälkeen luovuttamaan yleiseen käyttöön. Yleisten töiden lautakunta oli kertomusvuoden talousarvioehdotuksessaan esittänyt 30 000 mk:n suuruisen määrärahan ottamista mainitun alueen kunnostustöitä varten. Alueelle tultaisiin rakentamaan pari pienehköä leikkialuetta ja lisäämään puuistutuksia. Kaupunginhallituksen ilmoituksen mukaan oli yleisten töiden lautakunnalle varattu

1. Kaupunginvaltuusto

mahdollisuus käyttää tarkoitukseen esittämänsä määräraha. Kaupunginvaltuusto katsoi eo. lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (9.1. 48 §).

Haagan puron varrella, liikennelaitoksen hallien läheisyydessä olevan puistoalueen kunnostamiseksi tekemässään aloitteessa huomauttivat vt Procopé ym., että liikennelaitoksen halleilta juokseva jäteöljy turmeli mainitun puistoalueeksi tarkoitettua aluetta. Oli ihmeteltävää, ettei mainittua epäkohtaa ollut korjattu, vaikka hallit olivat olleet valmiina jo parin vuoden ajan ja alue sijaitti kahden vilkkaasti liikennöidyn sisääntulotien välittömässä läheisyydessä. Yleisten töiden lautakunnan ilmoituksen mukaan oli vika jo korjattu, eikä 8.1. suoritetussa tarkastuksessa viemäriverdestä löytynyt jäteöljyä. Alueelle laadittuun puistosuunnitelmaan kuului puron ja rantaniityn säilyttäminen. Täyttötöyt ja kenttien rakentaminen oli jo aloitettu ja niitä jatkettaisiin koko talven. Puisto oli tarkoitus saada valmiiksi v. 1966. Kaupunginvaltuusto katsoi annetun lausunnon riittäväksi selvitykseksi (6.2. 127 §).

Helsingin sisääntuloteiden kaunistamista koskevassa aloitteessaan olivat vt Pettinen ym. huomauttaneet, että Helsingin sisääntuloteiden varsilla näkymät ovat usein varsin epäesteettisiä. Näiden tienvarsien siistimiseksi ja kaunistamiseksi voitaisiin mm. istuttaa puita ja pensaita ja siten saada mainitut sisääntuloteiden ympäristöt edustavamman näköisiksi. Yleisten töiden lautakunta oli lausunnossaan huomauttanut, että liikenteen nopean kasvun vuoksi on sisääntuloteiden uudelleenrakentaminen ja nykyaikaistaminen käynyt välttämättömäksi. Muiden sisääntuloteiden rakentamista varten on asetettu valtion ja kaupungin edustajista kokoonpantu neuvottelukunta, jonka tehtävänä on pääteiden suunnittelemista ja parantamista koskevien esitysten tekeminen ao. viranomaisille. Em. teiden lisäksi oli valtion toimesta laadittu suunnitelma Lahdentien jatkamisesta Koskelantielle sekä kaupungin toimesta suunnitelma Tuusulantien uudelleenrakentamiseksi. Kiinteistölautakunta oli ilmoittanut, että sisääntuloteiden rakentaminen ja nykyaikaistaminen kuului lähivuosien suunnitelmiin. Tialueiden istutussuunnitelmien laatimiseen osallistui myös asemakaavaosaston puutarha-arkkitehti yhteistyössä tien suunnittelijan kanssa. Lautakunta oli ehdottanut komitean asettamista asiaa edelleen kehittämään. Kaupunginhallitus oli ilmoittanut kehottaneensa kiinteistövirastoa yhteistoiminnassa rakennusviraston kanssa huolehtimaan liikennealueiden kunnostamisesta mahdollisuuksien mukaan jo kertomusvuonna. Rakennusvirastoa oli kehoitettu tutkimaan, miten ko. työt voitaisiin suorittaa mahdollisimman pienin kustannuksin. Kaupunginvaltuusto katsoi esitetyt lausunnot riittäväksi selvitykseksi (13.11. 810 §).

Taivallahden läheisyydessä sijaitsevan vanhan sotilashautausmaan kunnostamista koskevassa aloitteessaan olivat vt Matvejev ym. huomauttaneet, että huolimatta jo aikaisemmin asiassa tehdystä aloitteesta ko. sotilashautausmaa-alue oli edelleenkin hoitamaton ja surkeassa kunnossa. Aloitteentekijät ehdottivat, että kaupunginvaltuusto kehottaisi kaupunginhallitusta kiireellisesti antamaan puisto-osaston tehtäväksi siivota alue ja kunnostaa hautakivet, hoitaa alueen kasvullisuus puistomaiseen kuntoon ja kieltää koirien ulkoiluttaminen alueella sekä valvoa, että puistonvartijat huolehtivat alueen vartioinnista varsinkin pyhinä siten, ettei hautauksia ja jumalanpalveluksia alueeseen liittyvillä hautausmailla häirittäisi. Yleisten töiden lautakunta oli ilmoittanut, että ko. hautausmaa oli osittain kunnostettu v. 1956 ja nurmikot sen jälkeen niitetty pari kertaa vuodessa. Sankarihautatoimikunta oli esittänyt, että alueelle v. 1920 haudatut suomalaiset vainajat siirrettäisiin jollekin varsi-

naiselle hautausmaalle. Tämän vuoksi olisi neuvoteltava eri seurakuntien kanssa. Koirien ulkoiluttaminen on yleisen järjestyssäännön mukaan ollut kiellettyä vain lasten leikkipaikoilla ja yleisillä uimarannoilla, joten olisi ryhdyttävä toimenpiteisiin koirien ulkoiluttamisen kieltämiseksi myös hautausmailla. Sotilashautausmaa-alueen kunnostamisen oli laskettu tulevan maksamaan n. 45 000 mk. Kiinteistölautakunta oli pitänyt tärkeänä mainitun hautausmaa-alueen kiireellistä kunnostamista. Kaupunginhallituksen ilmoituksen mukaan oli sankarihautatoimikunnan mietintöä käsiteltäessä mm. kehoitettu yleisten töiden lautakuntaa ryhtymään ko. hautausmaalla olevien hautakivien kunnostamiseksi kaupungin toimesta sekä 1920-luvulla haudattujen vainajien hautojen siirtämiseksi hautakivineen jollekin varsinaiselle hautausmaalle. Kaupunginvaltuusto katsoi eo. lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (18.12. 964 §).

7. Kiinteää omaisuutta koskevat asiat

Hallinnolliset kysymykset

Kiinteistövirasto. Kaupunginvaltuusto päätti 1.12. lukien siirtää asemakaavapäällikön viran 34. palkkaluokkaan, tonttiosaston päällikön viran 33. palkkaluokkaan ja osastosihteerin viran 24. palkkaluokkaan, kansliaosaston osastosihteerin viran 24. palkkaluokkaan, talo-osaston apulaisosastopäällikön viran 27. palkkaluokkaan ja toimistoapulaisen 9. palkkaluokkaan samalla muuttaen sen nimikkeen kirjaajaksi, 1 metsänvartijan viran 13. palkkaluokkaan ja 2 metsänvartijan virkaa 12. palkkaluokkaan samalla muuttaen em. kolmen viran nimikkeen metsätyönjohtajaksi, maataloustyönjohtajan viran 14. palkkaluokkaan sekä talo-osaston 10. palkkaluokan kirjaajan viran saman palkkaluokan apulaiskirjanpitäjän viraksi (28.11. 868 §).

Vielä kaupunginvaltuusto päätti perustaa kiinteistöviraston kansliaosastolle IV kielitaitoluokkaan ja 19. palkkaluokkaan kuuluvan apulaiskiinteistöluettelonhoitajan viran 1.4. lukien sekä myöntää 6 633 mk palkkamenojen suorittamista varten kertomusvuonna (20.2. 153 §); perustaa metsäosastolle 1 1.1964 lukien yhden 8. palkkaluokkaan kuuluvan toimistoapulaisen viran (19.6. 490 §); lakkauttaa 1.2. lukien kaupungin talojen 1. palkkaluokkaan kuuluvan talonmiehen viran, 15.11. lukien talo-osaston kaksi 8. palkkaluokkaan kuuluvaa talonmiehen virkaa ja 1.7. lukien 9. palkkaluokkaan kuuluvan talonmies-lämmittäjän viran (6.3. 185 §, 4.9. 576 §, 13.11. 813 §).

Kiinteän omaisuuden hankintaa ja luovutusta koskevat asiat

Kiinteistöjen ostot. Kaupunginvaltuusto oikeutti kiinteistölautakunnan merkitsemään Tehdaskiinteistö Oy Kisällitalon osakkeet n:o 1902—2253, jotka oikeuttavat Nokiantie 4:ssä rakenteilla olevan uudisrakennuksen 1 760 m² hyötypinta-alaa käsittävän koko III kerroksen hallintaan merkintäsitoumusluonnoksen mukaisilla ehdoilla sekä lisäksi jäljempänä olevilla ehdoilla

1) että yhtiön rakennusaikaiseen hallitukseen valitaan jäseneksi kaupunginhallituksen määräämä henkilö,